



תת"ע 3557/08/21 - מדינת ישראל נגד גשאו גטהון

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תתע"א 3557-08-21 מדינת ישראל נ' גטהון
תיק חיצוני: 27250308221

כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
גשאו גטהון ע"י עו"ד ניסים טסה	נגד
	נאשמים

החלטה

זוהי החלטה באשר לטענות מקדמיות שהועלו ע"י ההגנה.

לצין שבהסכמת הצדדים שניתנה, הטענות המקדמיות וכן התשובה להן פורטו ע"י הצדדים בכתב.

במסגרת טיעוניו בכתב כאמור עתר הסניגור לקבלת הטענות המקדמיות ולביטולו של כתב האישום בעקבותיהן.

הטענות המקדמיות מפי ההגנה התמקדו בסעיף 149(3) לחסד"פ (טענה בדבר פגם או פסול בכתב האישום) ובסעיף 149(10) לחסד"פ (טענת "הגנה מן הצדק") (טענה לפיה הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית).

קראתי בעיון את טיעוני הצדדים.

מסקנתי בעקבות כך היא שדין הטענות המקדמיות להידחות.

אסביר :

אין למצוא פגם או פסול בכתב האישום.

מדובר בכתב אישום אשר מכיל וכולל את כל הדרוש עפ"י דרישות הדין.

טענת ההגנה אשר לפיה אחת העדות לא היתה בעלת סמכות של פקחית על בסיס כך שהסניגור צירף רשימת פקחים



מאתר האינטרנט של עיריית ת"א (ממועד לא ידוע) ולכן, לדבריו, לא היתה מוסמכת היא לעכב את הנאשם על אתר, דינה להיבחן במסגרת דיון הוכחות, מה גם שניכר שיש שני עדים נוספים הנזכרים בכתב האישום (שוטרים) ואשר הסניגור איננו מציין בטיעונו על כי גם להם לא היתה כביכול סמכות עיכוב או מציין מי מהם הלכה למעשה ביצע העיכוב.

מעבר לכך, בוודאי ובוודאי שאין בנימוקי הטענה להביא בנסיבות אלה לצעד הקיצוני של ביטולו של כתב האישום.

כאמור - כתב האישום תקין על פניו, ויש לומר שככל שעובדותיו יוכחו, אם יוכחו, יהיה בכך לכאורה כדי להביא לכלל הרשעה בעבירה המיוחסת (נהיגה בשכרות מכח סירוב הנהג לדרישת שוטר ליתן דגימה לגילוי אלכוהול).

להגנה פתוחה הדרך, במסגרת שמיעת העדים, להציג לעדים (ובכלל זה לעדת התביעה הפקחית) שאלות הקשורות בעיכוב, ואין לטעמי, בכל הכבוד, לראות בנטען כעת ע"י ההגנה בקשר לפקחית משום הצבעה על פגם או פסול בכתב האישום, ובפרט לא על פגם או פסול, אם בכלל, המצדיקים את ביטולו של כתב האישום.

אף דין הטענה המקדמית לפיה כביכול הגשת כתב האישום בתיק זה כלפי הנאשם או ניהול ההליך הפלילי כלפיו עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, דינה להידחות.

הטענות אשר בפי ההגנה אשר לפיהן נעשתה כאן כביכול אכיפה בררנית בכך ש- (ציטוט מנימוקי ההגנה בבקשתה): "מניעים אישיים של הפקחית גרמו לשימוש לרעה ושלא בתום לב בהליכי החוק על מנת לספק את ייצרה" (סוף ציטוט) אינן זוכות בשלב זה מפי ההגנה לכל תימוכין ובצדק ציינה המדינה בתשובתה לטענות הללו כי דין להיבחן במסגרת שמיעת הראיות והעדויות בתיק - הן שמיעה והתרשמות מול דוכן העדים של שלושת עדי התביעה שביצעו את האכיפה, הן צפיה אגב כל אלה בסרטון הנזכר בכתב האישום שנרשם כקיים בחומר החקירה, והן כמובן בשמיעת עד או עדי ההגנה בפרשה זו.

אין בפני בשלב זה כל בסיס לקבוע שהגשת כתב האישום וניהול ההליך כלפי נהג זה המואשם בעבירה של נהיגה בשכרות עומדים בסתירה כלשהי (לא כל שכן בסתירה מהותית) לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

טענותיה של ההגנה כמפורט בבקשתה הנוכחית, דין, כולן, להיבחן במסגרת שמיעת הראיות בתיק ואין בהן כלל כדי לגבש כעת את המצוי גם בסעיף 149 (10) לחסד"פ.

הטענות המקדמיות כולן נדחות לפיכך.

התזכורת הפנימית שנועדה ליו" 22/6/22 מבוטלת בזאת.

אני קובע ישיבת הקראה בתיק ליום 18/7/22 שעה 11:30.

המזכירות תעביר עותק מהחלטה זו לבאי כח הצדדים ותזמנם.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשפ"ב, 18 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

